

KABALISTA (2) *sb m*

kabalista (2), [**gabalista**].

Pierwsze i drugie a jasne.

sg I kabalistą (1). ◇ pl N kabaliste (1). ◇ G [gabalist(o)w.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

*Uczony żydowski oddający się studiom tajemnych nauk kabały i próbom tworzenia cudów przy ich pomocy (2) : wżákże tych błędow nikt był nie náliał ná świecie nawięcey/ iáko Zydowie Kábáliste/ á Portowie/ bo to v nich ielt/ ktory nalepiey fkláma to nalepfzy miłtr. *BielKron* 26v; *SkarŻyw* 75; [niechże mi tylko powiedzieć dozwolą z Gábálistow táiemnych znákow/ że imię niewieście więczy ma bliłkości z imieniem niowymownym wżechmocności Bożey TETRAGRammatu/ niż imię mężá/ ktore z imieniem Boskim/ ani w literach/ áni w kftálcie y w licżbie nie zgadza sie. *AgrWirzb* B2.]*

ZCh